

Podstawy Elektromagnetyzmu

Stanisław Pawłowski Zakład Elektrodynamiki i Systemów Elektromaszynowych

Kontakt: Budynek B pokój 301 Mail: spawlo@prz.edu.pl Tel.: 17 865 1305

POLA HARMONICZNE

Definicja

Polem harmonicznym nazywamy pole sinusoidalnie zmienne w czasie, tzn. każda z jego składowych ma postać funkcji:

$$f(\vec{r},t) = f_m(\vec{r})\sin(\omega t + \varphi(\vec{r}))$$
wektor wodzący amplituda pulsacja faza
punktu $\omega = 2\pi f = \text{const}$ początkowa

faza

$$\vec{r} = \begin{bmatrix} x, y, z \end{bmatrix}$$

Pola harmoniczne w elektrodynamice

 $\rho(\vec{r},t) = \rho_m(\vec{r})\sin(\omega t + \varphi(\vec{r}))$ - gęstość ładunku

- $\vec{J}(\vec{r},t) = \vec{J}_{\rm m}(\vec{r})\sin(\omega t + \varphi(\vec{r}))$
- $\vec{E}(\vec{r},t) = \vec{E}_{\rm m}(\vec{r})\sin(\omega t + \varphi(\vec{r}))$
- $\vec{H}(\vec{r},t) = \vec{H}_{\rm m}(\vec{r})\sin(\omega t + \varphi(\vec{r})) -$
- $\vec{D}(\vec{r},t) = \vec{D}_{\rm m}(\vec{r})\sin\left(\omega t + \varphi(\vec{r})\right)$
- indukcja elektryczna
- $\vec{B}(\vec{r},t) = \vec{B}_{\rm m}(\vec{r})\sin(\omega t + \varphi(\vec{r}))$
- indukcja magnetyczna

- gęstość natężenia prądu
- natężenie pola elektrycznego
- natężenie pola magnetycznego

Pola zespolone

Każdej składowej pola harmonicznego przyporządkowujemy funkcję zespoloną:

$$\underline{f}(\vec{r},t) = \underline{f_{\rm m}}(\vec{r}) \,\mathrm{e}^{\mathrm{j}\omega t}$$

gdzie:

 $f_{\rm m}(\vec{r}) = f_{\rm m}(\vec{r}) e^{j\varphi(\vec{r})}$

amplituda zespolona

czyli:
$$f_{\rm m}(\vec{r}) = \left| \underline{f_{\rm m}}(\vec{r}) \right|, \quad \varphi(\vec{r}) = \arg(\underline{f_{\rm m}}(\vec{r}))$$

Związek
$$\underline{f}(\vec{r},t) \ge f(\vec{r},t)$$

$$\underline{f_{\mathrm{m}}}(\vec{r},t) = f_{\mathrm{m}}(\vec{r}) e^{j\varphi(\vec{r})} e^{j\omega t} = f_{\mathrm{m}}(\vec{r}) e^{j(\omega t + \varphi(\vec{r}))} =$$

$$= f_{\mathrm{m}}(\vec{r}) (\cos(\omega t + \varphi(\vec{r})) + j\sin(\omega t + \varphi(\vec{r}))) =$$

$$= f_{\rm m}(\vec{r})\cos(\omega t + \varphi(\vec{r})) + jf_{\rm m}(\vec{r})\sin(\omega t + \varphi(\vec{r}))$$

Wnioski:

- 1. $f(\vec{r},t) = \operatorname{Im}\left(\underline{f}(\vec{r},t)\right)$
- 2. Do pełnego określenia rzeczywistej funkcji pola $f(\vec{r},t)$ wystarcza znajomość samej amplitudy zespolonej $f_{\rm m}(\vec{r})$

Pola zespolone w elektrodynamice

$$\underline{\rho}(\vec{r},t) = \underline{\rho}_{\rm m}(\vec{r}) e^{j\omega t}$$
$$\underline{\vec{J}}(\vec{r},t) = \underline{\vec{J}}_{\rm m}(\vec{r}) e^{j\omega t}$$
$$\underline{\vec{E}}(\vec{r},t) = \underline{\vec{E}}_{\rm m}(\vec{r}) e^{j\omega t}$$
$$\underline{\vec{H}}(\vec{r},t) = \underline{\vec{H}}_{\rm m}(\vec{r}) e^{j\omega t}$$
$$\underline{\vec{D}}(\vec{r},t) = \underline{\vec{D}}_{\rm m}(\vec{r}) e^{j\omega t}$$
$$\underline{\vec{B}}(\vec{r},t) = \overline{\vec{B}}_{\rm m}(\vec{r}) e^{j\omega t}$$

- gęstość ładunku
- gęstość natężenia prądu
- natężenie pola elektrycznego
- natężenie pola magnetycznego
- indukcja elektryczna
- indukcja magnetyczna

Równania Maxwella w postaci zespolonej

Wyprowadzenie

 $\overrightarrow{\text{rot}}\vec{H} = \vec{J} + \frac{\partial D}{\partial t}$ Prawo Ampère'a – Maxwella w postaci rzeczywistej: Postulujemy aby: $\overrightarrow{rot} \vec{H} = \vec{J} + \frac{\partial \underline{D}}{\partial t}$ Zatem: $\overrightarrow{rot}\left(\underline{\vec{H}}_{m}(\vec{r})e^{j\omega t}\right) = \underline{\vec{J}}_{m}(\vec{r})e^{j\omega t} + \frac{\partial}{\partial t}\left(\underline{\vec{D}}_{m}(\vec{r})e^{j\omega t}\right)$ Stąd: $\overrightarrow{rot}(\vec{H}_{m}(\vec{r}))e^{j\omega t} = \vec{J}_{m}(\vec{r})e^{j\omega t} + j\omega\vec{D}_{m}(\vec{r})e^{j\omega t}$ i ostatecznie: $\vec{rot}\vec{H}_m = \vec{J}_m + j\omega\vec{D}_m$

Analogicznie dla pozostałych równań Maxwella.

Równania Maxwella w postaci zespolonej

Prawo	Postać całkowa	Postać różniczkowa
Ampère'a - Maxwella	$\oint_{\mathbf{L}} \vec{H}_{\mathbf{m}} \cdot \vec{\mathbf{d}} \vec{l} = \underline{I}_{\mathbf{m}} + \mathbf{j} \omega \iint_{\mathbf{S}} \vec{\underline{D}}_{\mathbf{m}} \cdot \vec{\mathbf{d}} \vec{s}$	$\overrightarrow{\text{rot}}\vec{\underline{H}}_{\text{m}} = \vec{\underline{J}}_{\text{m}} + j\omega\vec{\underline{D}}_{\text{m}}$
Faradaya	$\oint_{\mathbf{L}} \vec{\underline{E}}_{\mathbf{m}} \cdot \vec{\mathbf{d} l} = -j\omega \iint_{\mathbf{S}} \vec{\underline{B}}_{\mathbf{m}} \cdot \vec{\mathbf{d} s}$	$\overrightarrow{\operatorname{rot}}\overrightarrow{\underline{E}}_{\mathrm{m}} = -j\omega\overrightarrow{\underline{B}}_{\mathrm{m}}$
Gaussa dla pola magnetycznego	$\oint_{\mathbf{S}} \vec{B}_{\mathbf{m}} \cdot \vec{\mathbf{d} s} = 0$	$\operatorname{div} \underline{\vec{B}}_{\mathrm{m}} = 0$
Gaussa dla pola elektrycznego	$\oint_{S} \vec{\underline{D}}_{m} \cdot \vec{ds} = \underline{Q}_{m}$	$\operatorname{div} \underline{\vec{D}}_{\mathrm{m}} = \underline{\rho}_{\mathrm{m}}$

Równania konstytutywne (materiałowe)

 $\underline{\vec{D}}_m = \underline{\hat{\varepsilon}}\underline{\vec{E}}_m \qquad \underline{\vec{B}}_m = \underline{\hat{\mu}}\underline{\vec{H}}_m \qquad \underline{\vec{J}}_m = \underline{\hat{\gamma}}\underline{\vec{E}}_m$

Na ogół (w ośrodkach anizotropowych):

$$\hat{\underline{\varepsilon}} = \begin{bmatrix} \underline{\varepsilon}_{11} & \underline{\varepsilon}_{12} & \underline{\varepsilon}_{13} \\ \underline{\varepsilon}_{21} & \underline{\varepsilon}_{22} & \underline{\varepsilon}_{23} \\ \underline{\varepsilon}_{31} & \underline{\varepsilon}_{32} & \underline{\varepsilon}_{33} \end{bmatrix} \quad \hat{\underline{\mu}} = \begin{bmatrix} \underline{\mu}_{11} & \underline{\mu}_{12} & \underline{\mu}_{13} \\ \underline{\mu}_{21} & \underline{\mu}_{22} & \underline{\mu}_{23} \\ \underline{\mu}_{31} & \underline{\mu}_{32} & \underline{\mu}_{33} \end{bmatrix} \quad \hat{\underline{\gamma}} = \begin{bmatrix} \underline{\gamma}_{11} & \underline{\gamma}_{12} & \underline{\gamma}_{13} \\ \underline{\gamma}_{21} & \underline{\gamma}_{22} & \underline{\gamma}_{23} \\ \underline{\gamma}_{31} & \underline{\gamma}_{32} & \underline{\mu}_{33} \end{bmatrix}$$

W ośrodkach jednorodnych, izotropowych i liniowych parametry materiałowe są wielkościami stałymi.

<u>Uwaga:</u> Zespolone wartości parametrów materiałowych pozwalają uwzględnić ewentualne przesunięcia fazowe między wektorami pola elektromagnetycznego

Potencjały zespolone

Potencjały elektrodynamiczne A, V

B = rotA **E** =
$$-\frac{\partial \mathbf{A}}{\partial t}$$
 - gradV

Potencjały zespolone

 $\underline{\mathbf{A}}(\mathbf{r},t) = \underline{\mathbf{A}}_m(\mathbf{r}) e^{j\omega t} \qquad \underline{V}(\mathbf{r},t) = \underline{V}_m(\mathbf{r}) e^{j\omega t}$

Zatem:

 $\underline{\mathbf{B}}_m = \mathbf{rot}\underline{\mathbf{A}}_m \qquad \underline{\mathbf{E}}_m = -j\omega\mathbf{A} - \mathbf{grad}\underline{V}_m$

Równania dla potencjałów zespolonych

Założenie: $\mathcal{E}, \mu, \gamma = \text{const}$

Z prawa Ampèra – Maxwella $\mathbf{rot} \mathbf{H}_m = \mathbf{J}_m + \mathbf{j} \boldsymbol{\omega} \mathbf{D}_m$ mamy:

 $\mathbf{rot}\underline{\mathbf{B}}_{m} = \mu \mathbf{J}_{m} + \mathbf{j}\omega\mu\varepsilon\underline{\mathbf{E}}_{m}$ $rot(rotA_m) = \mu J_m + j\omega\mu\varepsilon(-j\omega A_m - gradV_m)$ $\operatorname{grad}(\operatorname{div}\underline{\mathbf{A}}_m) - \Delta \underline{\mathbf{A}}_m = \mu \underline{\mathbf{J}}_m + \omega^2 \mu \varepsilon \underline{\mathbf{A}}_m - j \omega \mu \varepsilon \operatorname{grad} \underline{V}_m$

Korzystając ze swobody cechowania zakładamy:

i stąd ostatecznie:

$$\Delta \underline{\mathbf{A}}_m + \omega^2 \mu \varepsilon \underline{\mathbf{A}}_m = -\mu \underline{\mathbf{J}}_m \iff$$

 $\operatorname{div} \mathbf{A}_{m} = -j \omega \mu \varepsilon V_{m}$ (warunek Lorenza dla pól zespolonych)

równanie falowe dla zespolonego potencjału wektorowego

Równania dla potencjałów zespolonych

Założenie: $\varepsilon, \mu, \gamma = \text{const}$

Z prawa Gaussa div $\underline{\mathbf{D}} = \rho$ mamy:

div
$$\underline{\mathbf{E}} = \frac{1}{\varepsilon} \underline{\rho}$$
 div $\left(-j\omega \underline{\mathbf{A}}_m - \operatorname{\mathbf{grad}} \underline{V}_m\right) = \frac{1}{\varepsilon} \underline{\rho}$

Korzystając z tożsamości div grad $\underline{V}_m = \Delta \underline{V}_m$ oraz cechowania Lorenza div $\underline{\mathbf{A}}_m = -j\omega\mu\varepsilon\underline{V}_m$ otrzymujemy ostatecznie

 $\Delta \underline{V}_m + \omega^2 \mu \varepsilon \underline{V}_m = -\frac{1}{\varepsilon} \underline{\rho}_m$

Uwaga: po rozwiązaniu równania dla A (poprzedni slajd) potencjał V można obliczyć bezpośrednio z warunku cechowania Lorentza

Pola quasi-stacjonarne (wolnozmienne)

Definicja

Harmoniczne pole elektromagnetyczne w danym obszarze nazywamy quasistacjonarnym (wolnozmiennym) gdy najmniejszy rozmiar tego obszaru l jest znacznie mniejszy od długości l fali elektromagnetycznej charakterystycznej dla częstotliwości f pola.

Ponieważ $\lambda = c/f$, warunek ten oznacza, że $l \ll c/f$ ($c \approx 3.10^8$ m/s).

<u>Uwagi</u>

- Dla pól quasi-stacjonarnych prądy przesunięcia Maxwella i efekty falowe w obszarach dielektrycznych są zaniedbywalne.
- W dobrych przewodnikach (metalach) prądy przesunięcia Maxwella są zawsze znikomo małe w porównaniu do prądów omowych

Wniosek

Dla pól o częstotliwości 50 Hz długość fali w powietrzu wynosi ok. 6000 km. Oznacza to, że pola układów elektromaszynowych można praktycznie zawsze traktować jako quasi-stacjonarne i w ich analizie pomijać prądy przesunięcia.

Równania Maxwella dla pól quasi-stacjonarnych

Prawo	Postać całkowa	Postać różniczkowa
Ampère'a - Maxwella	$\oint_{\mathbf{L}} \mathbf{\underline{H}}_{\mathbf{m}} \cdot \mathbf{dl} = \mathbf{\underline{I}}_{\mathbf{m}}$	$\mathbf{rot}\underline{\mathbf{H}}_{m} = \underline{\mathbf{J}}_{m}$
Faradaya	$\oint_{\mathbf{L}} \mathbf{\underline{E}}_{\mathbf{m}} \cdot \mathbf{dl} = -j \omega \iint_{\mathbf{S}} \mathbf{\underline{B}}_{\mathbf{m}} \cdot \mathbf{ds}$	$\mathbf{rot}\mathbf{\underline{E}}_{m} = -j\omega\mathbf{\underline{B}}_{m}$
Gaussa dla pola magnetycznego	$\oint_{S} \underline{\mathbf{B}}_{m} \cdot \mathbf{ds} = 0$	div $\underline{\mathbf{B}}_{\mathrm{m}} = 0$
Gaussa dla pola elektrycznego	$\oint_{S} \underline{\mathbf{D}}_{m} \cdot \mathbf{ds} = \underline{Q}_{m}$	div $\underline{\mathbf{D}}_{\mathrm{m}} = \underline{\rho}_{\mathrm{m}}$

Równania dla potencjałów w polach quasi-stacjonarnych

Założenia: $\mathcal{E}, \mu, \gamma = \text{constoraz dodatkowo } \rho = 0$

Z prawa Ampère'a $\mathbf{rot}\underline{\mathbf{H}}_m = \underline{\mathbf{J}}_m$ mamy: $\mathbf{rotrot}\underline{\mathbf{A}}_m = \mu \underline{\mathbf{J}}_m$ i stąd:

$$\operatorname{grad}(\operatorname{div}\underline{\mathbf{A}}_m) - \Delta \underline{\mathbf{A}}_m = \mu \underline{\mathbf{J}}_m$$

Korzystając ze swobody cechowania przyjmujemy $\operatorname{div} \underline{\mathbf{A}}_m = 0$ (warunek Coulomba), oraz V = 0, zatem:

 $\Delta \underline{\mathbf{A}}_{m} = -\mu \underline{\mathbf{J}}_{m}$ W obszarach przewodzących ostatecznie: $\mathbf{\underline{J}}_{m} = \gamma \underline{\mathbf{E}}_{m} \text{ a ponieważ } \underline{\mathbf{E}}_{m} = -j\omega \mathbf{\underline{A}} \text{ otrzymujemy}$ $\Delta \mathbf{\underline{A}}_{m} = \alpha^{2} \mathbf{\underline{A}}_{m} - równanie \text{ Helmholtza}$

gdzie: $\alpha^2 = j\omega\gamma\mu$ - stała propagacji przewodnika

W obszarach dielektrycznych: $\Delta \underline{A}_m = 0$ (równanie Laplace'a)

- Założenia
- Równania pola
- Rozwiązanie
- Interpretacja
- Uogólnienie
- Wnioski

Założenia

1. Ośrodek dielektryczny jednorodny, izotropowy i liniowy: $\gamma = 0, \quad \varepsilon, \, \mu = \text{const}$

2. Brak źródeł:

 $\rho = 0, \quad \mathbf{J} = 0$

3. Pole harmoniczne o pulsacji ω

4. Pole zależne tylko od jednej zmiennej kartezjańskiej z $\underline{\mathbf{E}}_{m}(x, y, z) = \underline{\mathbf{E}}_{m}(z)$ $\underline{\mathbf{B}}_{m}(x, y, z) = \underline{\mathbf{B}}_{m}(z)$

Równania pola

Zespolone równania Maxwella

 $\mathbf{rot} \underline{\mathbf{H}}_{m} = \mathbf{j} \boldsymbol{\omega} \underline{\mathbf{D}}_{m} \qquad \mathbf{rot} \underline{\mathbf{E}}_{m} = -\mathbf{j} \boldsymbol{\omega} \underline{\mathbf{B}}_{m}$ $\operatorname{div} \underline{\mathbf{B}}_{m} = 0 \qquad \operatorname{div} \underline{\mathbf{D}}_{m} = 0$

Uwzględniając równania materiałowe

 $\underline{\mathbf{B}}_m = \mu \underline{\mathbf{H}}_m \qquad \qquad \underline{\mathbf{D}}_m = \varepsilon \underline{\mathbf{E}}_m$

mamy:

$$\mathbf{rot} \underline{\mathbf{B}}_{m} = \mathbf{j} \omega \mu \varepsilon \underline{\mathbf{E}}_{m} \qquad \mathbf{rot} \underline{\mathbf{E}}_{m} = -\mathbf{j} \omega \underline{\mathbf{B}}_{m}$$
$$\operatorname{div} \underline{\mathbf{B}}_{m} = 0 \qquad \operatorname{div} \underline{\mathbf{E}}_{m} = 0$$

Rozwiązanie

Uwaga

Dla uproszczenia zapisów, w symbolach amplitud zespolonych będziemy dalej opuszczać podkreślenie oraz indeks "*m*" (np.: $\mathbf{E} \equiv \underline{\mathbf{E}}_m$ itp.).

Z prawa Gaussa dla pola elektrycznego mamy:

div $\mathbf{E} = 0 \implies \frac{\partial E_x}{\partial x} + \frac{\partial E_y}{\partial y} + \frac{\partial E_z}{\partial z} = \frac{\partial E_z}{\partial z} = 0 \implies E_z = \text{const}$ Przyjmujemy $E_z = 0$, oraz dodatkowo $E_y = 0$, czyli:

 $\mathbf{E} = \begin{bmatrix} E_x(z), & 0 & 0 \end{bmatrix}$

Rozwiązanie

Z prawa Faradaya: $\mathbf{rot}\mathbf{E} = -j\omega\mathbf{B} \implies \mathbf{B} = \frac{J}{\omega}\mathbf{rot}\mathbf{E}$ ω

$$\mathbf{rot}\mathbf{E} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ E_x(z) & 0 & 0 \end{vmatrix} = \begin{bmatrix} 0, & \frac{\partial E_x}{\partial z}, & 0 \end{bmatrix}$$

Zatem: $\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 0, & B_{y}(z) & 0 \end{bmatrix}$

gdzie:
$$B_y(z) = -\frac{1}{i\omega} \frac{\partial E_x}{\partial z}$$

div $\mathbf{B} = 0$ Zauważmy, że

Rozwiązanie

Z prawa Ampera-Maxwella: $rotB = j\omega\mu\varepsilon E$

$$\mathbf{rotB} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ 0 & B_y(z) & 0 \end{vmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{\partial B_y}{\partial z}, & 0, & 0 \end{bmatrix}$$

Zatem:
$$-\frac{\partial B_y}{\partial z} = j\omega\mu\varepsilon E_x$$
, a ponieważ $B_y(z) = -\frac{1}{j\omega}\frac{\partial E_x}{\partial z}$, więc
 $\frac{\partial^2 E_x}{\partial z^2} = -k^2 E_x$, gdzie $k = \omega/c$ (liczba falowa), $c = 1/\sqrt{\mu\varepsilon}$

Stąd: $E_x = E_m^+ e^{-jkz} + E_m^- e^{jkz}$

Rozwiązanie

$$B_{y}(z) = -\frac{1}{j\omega} \frac{\partial E_{x}}{\partial z} = \frac{k}{\omega} \left(E_{m}^{+} e^{-jkz} - E_{m}^{-} e^{jkz} \right) = \frac{1}{c} \left(E_{m}^{+} e^{-jkz} - E_{m}^{-} e^{jkz} \right)$$

czyli:
$$B_y = B_m^+ e^{-jkz} + B_m^- e^{jkz}$$
gdzie $B_m^+ = \frac{1}{C}, E_m^+ = \frac{1}{C}, E_m^- = -\frac{1}{C}E_m^-$

Zatem:
$$\frac{E_{m}^{+}}{B_{m}^{+}} = -\frac{E_{m}^{-}}{B_{m}^{-}} =$$

Impedancja falowa dielektryka:

$$Z = \frac{E_m^+}{H_m^+} = -\frac{E_m^-}{H_m^-} = \mu c = \mu \sqrt{\frac{1}{\mu \varepsilon}} = \sqrt{\frac{\mu}{\varepsilon}}$$

С

Dla próżni (powietrza): $Z_0 = 377\Omega$

Rozwiązanie

Rozwiązanie dla amplitud zespolonych

Pole elektryczne

 $\mathbf{E} = \begin{bmatrix} E_x(z), & 0 & 0 \end{bmatrix}$

 $E_x = E_m^+ e^{-jkz} + E_m^- e^{jkz}$

Pole magnetyczne

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} 0, & B_y(z) & 0 \end{bmatrix}$$
$$B_y = B_m^+ e^{-jkz} + B_m^- e^{jkz}$$

gdzie

$$k = \omega / c \qquad c = 1 / \sqrt{\mu \varepsilon}$$

$$\frac{E_{m}^{+}}{B_{m}^{+}} = -\frac{E_{m}^{-}}{B_{m}^{-}} = c$$

Rozwiązanie

Sprowadzenie do postaci rzeczywistej

$$E_{x}(x,t) = \operatorname{Im}\left(\left(E_{m}^{+}e^{-jkz} + E_{m}^{-}e^{jkz}\right)e^{j\omega t}\right) = \operatorname{Im}\left(E_{m}^{+}e^{j(\omega t - kz)} + E_{m}^{-}e^{j(\omega t + kz)}\right) = = \operatorname{Im}\left(E_{m}^{+}\left(\cos(\omega t - kz) + j\sin(\omega t - kz)\right) + E_{m}^{-}\left(\cos(\omega t + kz) + j\sin(\omega t + kz)\right)\right) = = E_{m}^{+}\sin(\omega t - kz) + E_{m}^{-}\sin(\omega t + kz)$$

Analogicznie

 $B_{y}(z,t) = B_{m}^{+}\sin(\omega t - kz) + B_{m}^{-}\sin(\omega t + kz)$

Interpretacja

Płaska fala monochromatyczna liniowo spolaryzowana

$$E_{x}(x,t) = E_{m}^{+} \sin(\omega t - kz) + E_{m}^{-} \sin(\omega t + kz)$$
fala biegnąca
w kierunku osi OZ
fala biegnąca przeciwnie
do osi OZ
$$B_{y}(z,t) = B_{m}^{+} \sin(\omega t - kz) + B_{m}^{-} \sin(\omega t + kz)$$
Długość fali $\lambda = \frac{2\pi}{k}$
Prędkość fali $v = \frac{\lambda}{T} = \frac{2\pi}{k} \frac{\omega}{2\pi} = \frac{\omega}{k} = c = \frac{1}{\sqrt{\mu \epsilon}}$

Interpretacja

Płaska fala monochromatyczna liniowo spolaryzowana

Uogólnienie

<u>Płaska fala monochromatyczna liniowo spolaryzowana biegnąca</u> <u>w kierunku wektora **k**</u>

 $\mathbf{E}(x,t) = \mathbf{E}_m \sin(\omega t - \mathbf{k} \cdot \mathbf{r}) \qquad \mathbf{B}(x,t) = \mathbf{B}_m \sin(\omega t - \mathbf{k} \cdot \mathbf{r})$

 $\mathbf{E} \perp \mathbf{k}, \ \mathbf{B} \perp \mathbf{k}, \ \mathbf{E} \perp \mathbf{B}$ $\mathbf{k} - \text{wektor falowy, } |\mathbf{k}| = 2\pi/\lambda, \ \mathbf{r} = [x, y, z]$ $\mathbf{E}_m = \begin{bmatrix} E_{mx}, E_{my}, E_{mz} \end{bmatrix} \quad \mathbf{B}_m = \begin{bmatrix} B_{mx}, B_{my}, B_{mz} \end{bmatrix}$ $\frac{E_m}{B_m} = c$

Wnioski

- Wektory E i B są prostopadłe do kierunku rozchodzenia się fali (fala elektromagnetyczna jest falą poprzeczną)
- > Wektory E i B są wzajemnie prostopadłe i mają tę samą fazę
- Prędkość fali elektromagnetycznej w dielektryku zależy tylko od jego przenikalności elektrycznej i magnetycznej: $c = 1/\sqrt{\mu\epsilon}$
- Stosunek amplitud wektorów E i B w polu płaskiej fali elektromagnetycznej równy jest jej prędkości

- Założenia
- Równania pola
- Rozwiązanie
- Interpretacja (zjawisko naskórkowości)
- Padanie fali płaskiej na półprzestrzeń przewodzącą

Założenia

1. Ośrodek przewodzący jednorodny, izotropowy i liniowy: $\gamma, \varepsilon, \mu = \text{const}$

2. Brak niezrównoważonych ładunków: $\rho = 0$

3. Pole harmoniczne o pulsacji ω

4. Pole zależne tylko od jednej zmiennej kartezjańskiej z

 $\underline{\mathbf{E}}_{m}(\mathbf{r}) = \underline{\mathbf{E}}_{m}(z)$ $\underline{\mathbf{B}}_{m}(\mathbf{r}) = \underline{\mathbf{B}}_{m}(z)$

Równania pola

Zespolone równania Maxwella

rot $\mathbf{H} = \mathbf{J}$ rot $\mathbf{E} = -j\omega\mathbf{B}$ div $\mathbf{B} = 0$ div $\mathbf{D} = 0$

Uwzględniając równania materiałowe

 $\mathbf{B} = \mu \mathbf{H}$ $\mathbf{J} = \gamma \mathbf{E}$ $\mathbf{D} = \varepsilon \mathbf{E}$

mamy:

rot $\mathbf{H} = \gamma \mathbf{E}$ rot $\mathbf{E} = -j\omega\mu\mathbf{H}$ div $\mathbf{H} = 0$ div $\mathbf{E} = 0$

Rozwiązanie

Z prawa Gaussa dla pola elektrycznego mamy:

div
$$\mathbf{E} = 0 \implies \frac{\partial E_x}{\partial x} + \frac{\partial E_y}{\partial y} + \frac{\partial E_z}{\partial z} = \frac{\partial E_z}{\partial z} = 0 \implies E_z = \text{const}$$

Przyjmujemy $E_z = 0$, oraz dodatkowo $E_y = 0$, czyli:

 $\mathbf{E} = \begin{bmatrix} E_x(z), & 0 & 0 \end{bmatrix}$

Rozwiązanie

Z prawa Faradaya: $\mathbf{rot}\mathbf{E} = -j\omega\mu\mathbf{H} \implies \mathbf{H} = -\frac{1}{j\omega\mu}\mathbf{rot}\mathbf{E}$

 $\mathbf{rotE} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ E_x(z) & 0 & 0 \end{vmatrix} = \begin{bmatrix} 0, & \frac{\partial E_x}{\partial z}, & 0 \end{bmatrix}$

Zatem: $\mathbf{H} = \begin{bmatrix} 0, & H_{y}(z) & 0 \end{bmatrix}$

gdzie:
$$H_y(z) = -\frac{1}{j\omega\mu} \frac{\partial E_x}{\partial z}$$

Zauważmy, że div $\mathbf{H} = 0$

Rozwiązanie

Z prawa Ampera: $rotH = \gamma E$

$$\mathbf{rotH} = \begin{vmatrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ 0 & H_y(z) & 0 \end{vmatrix} = \begin{bmatrix} -\frac{\partial H_y}{\partial z}, & 0, & 0 \end{bmatrix}$$

Zatem: $-\frac{\partial H_y}{\partial z} = \gamma E_x$, a ponieważ $H_y(z) = -\frac{1}{j\omega\mu} \frac{\partial E_x}{\partial z}$, więc $\frac{\partial^2 E_x}{\partial z^2} = -j\omega\gamma\mu E_x$

Stąd: $E_x = E_m^+ e^{-\alpha z} + E_m^- e^{\alpha z}$, gdzie $\alpha = \sqrt{j \omega \gamma \mu}$

praz:
$$H_{y}(z) = -\frac{1}{j\omega\mu} \frac{\partial E_{x}}{\partial z} = \frac{\alpha}{j\omega\mu} \left(E_{m}^{+} e^{-\alpha z} - E_{m}^{-} e^{\alpha z} \right) = \frac{\sqrt{j\omega\gamma\mu}}{j\omega\mu} \left(E_{m}^{+} e^{-\alpha z} - E_{m}^{-} e^{\alpha z} \right) = \sqrt{\frac{\gamma}{j\omega\mu}} \left(E_{m}^{+} e^{-\alpha z} - E_{m}^{-} e^{\alpha z} \right)$$

zatem: $H_y(z) = H_m^+ e^{-\alpha z} - H_m^- e^{\alpha z}$ gdzie: $H_m^+ = \sqrt{\frac{\gamma}{j\omega\mu}} E_m^+ \qquad H_m^- = \sqrt{\frac{\gamma}{j\omega\mu}} E_m^-$

Impedancja falowa przewodnika:

$$Z = \frac{E_m^+}{H_m^+} = \frac{E_m^-}{H_m^-} = \sqrt{\frac{j\omega\mu}{\gamma}}$$

Rozwiązanie

Rozwiązanie dla amplitud zespolonych

Pole elektryczne

 $\mathbf{E} = \begin{bmatrix} E_x(z), & 0 & 0 \end{bmatrix}$

 $E_x = E_m^+ e^{-\alpha z} + E_m^- e^{\alpha z}$

gdzie

 $\alpha = \sqrt{j\omega\gamma\mu} = (1+j)k$ $k = \sqrt{\frac{\omega\gamma\mu}{2}}$

Pole magnetyczne

 $\mathbf{H} = \begin{bmatrix} 0, & H_y(z), & 0 \end{bmatrix}$ $H_y = H_m^+ e^{-\alpha z} + H_m^- e^{\alpha z}$

$$\frac{E_m^+}{H_m^+} = \frac{E_m^-}{H_m^-} = \sqrt{\frac{j\omega\mu}{\gamma}} \equiv Z$$

Rozwiązanie

Sprowadzenie do postaci rzeczywistej

$$E_x^+(x,t) = \operatorname{Im}\left(E_m^+ e^{-\alpha z} e^{j\omega t}\right) = \operatorname{Im}\left(E_m^+ e^{-(1+j)kz} e^{j\omega t}\right) = \operatorname{Im}\left(E_m^+ e^{-kz} e^{j(\omega t - kz)}\right)$$
$$= \operatorname{Im}\left(E_m^+ e^{-kz} \left(\cos(\omega t - kz) + j\sin(\omega t - kz)\right)\right) =$$
$$= E_m^+ e^{-kz} \sin(\omega t - kz)$$

Analogicznie: $E_x^-(z,t) = E_m^- e^{kz} \sin(\omega t + kz)$

oraz: $H_{y}^{+}(z,t) = H_{m}^{+}e^{-kz}\sin(\omega t - kz)$ $H_{y}^{-}(z,t) = H_{m}^{-}e^{kz}\sin(\omega t + kz)$

Interpretacja

Fala tłumiona (zjawisko naskórkowości)

Dla Cu przy częstotliwości 50 Hz: $\lambda = 59$ mm, $\delta = 9,4$ mm, v = 2,95 m/s Długość fali:

$$\lambda = \frac{2\pi}{k} = 2\pi\delta$$

Zastępcza głębokość wnikania pola:

$$S = \frac{1}{k} = \sqrt{\frac{2}{\omega \gamma \mu}}$$

Prędkość fali: $v = \frac{\lambda}{T} = \frac{\omega}{k} = \sqrt{\frac{2\omega}{\gamma\mu}}$

Padanie fali płaskiej na półprzestrzeń przewodzącą

Padanie fali płaskiej na półprzestrzeń przewodzącą

Rozwiązania ogólne $\mathbf{E} = \begin{bmatrix} E_x(z), & 0 & 0 \end{bmatrix} \quad \mathbf{H} = \begin{bmatrix} 0, & H_y(z) & 0 \end{bmatrix}$ <u>W dielektryku (z < 0)</u> <u>W przewodniku (z > 0)</u> $E_{r}(z) = E_{m}^{+}e^{-jkz} + E_{m}^{-}e^{jkz}$ $E_r^{\sim}(z) = E_m^{\sim}e^{-\alpha z}$ $H_{v}(z) = H_{m}e^{-\alpha z}$ $H_{r}(z) = H_{m}^{+}e^{-jkz} + H_{m}^{-}e^{jkz}$ $E_m^{\sim} = Z_c H_m^{\sim}$ $E_{m}^{+} = Z_{d}H_{m}^{+}$ $E_{m}^{-} = -Z_{d}H_{m}^{-}$ $Z_c = \sqrt{\frac{j\omega\mu_c}{\gamma_c}}$ $Z_d = \sqrt{\frac{\mu_d}{\varepsilon_d}}$

Padanie fali płaskiej na półprzestrzeń przewodzącą

Warunki brzegowe (z = 0)

 $E_x(0) = E_x^{\sim}(0)$ $H_x(0) = H_x^{\sim}(0)$

 $E_m^+ + E_m^- = E_m^\sim \qquad \qquad H_m^+ + H_m^- = H_m^\sim$

 $\begin{cases} H_m^{\sim} - H_m^{-} = H_m^{+} \\ Z_c H_m^{\sim} + Z_d H_m^{-} = Z_d H_m^{+} \end{cases}$

Rozwiązanie

$$H_{m}^{-} = -RH_{m}^{+} \qquad E_{m}^{-} = RE_{m}^{+} \\ H_{m}^{\sim} = (1-R)H_{m}^{+} \qquad E_{m}^{\sim} = (1+R)E_{m}^{+}$$

Współczynnik odbicia

$$R = \frac{Z_c - Z_d}{Z_c + Z_d}$$

5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego 5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego Ekran płaski

5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego 5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego

Rozwiązania ogólne

5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego 5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego

Warunki brzegowe

dla
$$z = 0$$

 $E_1^+ + E_1^- = E_2^+ + E_2^-$
 $E_2^+ - E_2^- = \frac{Z_2}{Z_1} \left(E_1^+ - E_1^- \right)$

dla
$$z = d$$

 $E_3^+ e^{-\Gamma_3 d} = E_2^+ e^{-\Gamma_2 d} + E_2^- e^{\Gamma_2 d}$
 $E_3^+ e^{-\Gamma_3 d} = \frac{Z_3}{Z_2} \left(E_2^+ e^{-\Gamma_2 d} - E_3^+ e^{\Gamma_2 d} \right)$

5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego 5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego Warunki brzegowe $\xi_k \equiv \frac{Z_{k+1}}{Z_k}$ zapis macierzowy $\begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_2^+ \\ E_2^- \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ \xi_1 & -\xi_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_1^+ \\ E_1^- \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_3^+ \\ E_3^+ \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} e^{-(\Gamma_2 + \Gamma_3)d} & e^{(\Gamma_2 + \Gamma_3)d} \\ \xi_2 e^{-(\Gamma_2 + \Gamma_3)d} & -\xi_2 e^{(\Gamma_2 + \Gamma_3)d} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_2^+ \\ E_2^- \end{bmatrix}$ 5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego 5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego Macierz przejścia

$$\begin{bmatrix} E_3^+\\0 \end{bmatrix} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} e^{-(\Gamma_2 + \Gamma_3)d} & e^{(\Gamma_2 + \Gamma_3)d}\\ (1 - \xi_2)e^{-(\Gamma_2 + \Gamma_3)d} & (1 + \xi_2)e^{(\Gamma_2 + \Gamma_3)d} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 + \xi_1 & 1 - \xi_1\\ 1 - \xi_1 & 1 + \xi_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_1^+\\ E_1^- \end{bmatrix}$$

stąd:

 $\begin{bmatrix} E_3^+ \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} p_{11} & p_{12} \\ p_{21} & p_{22} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_1^+ \\ E_1^- \end{bmatrix} \qquad \mathbf{P} = \begin{bmatrix} p_{11} & p_{12} \\ p_{21} & p_{22} \end{bmatrix} \checkmark \qquad \text{Macierz przejścia}$

gdzie:

$$p_{11} = \frac{1}{2} \Big[(1+\xi_1) e^{-(\Gamma_2+\Gamma_3)d} + (1-\xi_1) e^{(\Gamma_2+\Gamma_3)d} \Big], \quad p_{12} = \frac{1}{2} \Big[(1-\xi_1) e^{-(\Gamma_2+\Gamma_3)d} + (1+\xi_1) e^{(\Gamma_2+\Gamma_3)d} \Big]$$

$$p_{21} = \frac{1}{2} \Big[(1+\xi_1) (1-\xi_2) e^{-(\Gamma_2+\Gamma_3)d} - (1-\xi_1) (1+\xi_2) e^{(\Gamma_2+\Gamma_3)d} \Big]$$

$$p_{22} = \frac{1}{2} \Big[(1-\xi_1) (1-\xi_2) e^{-(\Gamma_2+\Gamma_3)d} - (1+\xi_1) (1+\xi_2) \xi_2 e^{(\Gamma_2+\Gamma_3)d} \Big]$$

5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego 5. Ekranowanie pola elektromagnetycznego

Rozwiązanie

Amplituda fali odbitej

$$E_1^- = -\frac{p_{12}}{p_{22}}E_1^+$$

Współczynnik odbicia

$$R = -\frac{p_{12}}{p_{22}}$$

Amplituda fali przechodzącej

$$E_3^+ = \frac{\det \mathbf{P}}{p_{22}} E_1^+$$

Współczynnik transmisji

$$T = \frac{\det \mathbf{P}}{p_{22}}$$

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.1. Sformułowanie problemu

Zalożenia $\mu, \gamma = const$ $\underline{i} = I e^{j\omega t}$ $\mathbf{J} = \begin{bmatrix} 0, & 0, & J(r) \end{bmatrix}$ $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 0, & 0, & A(r) \end{bmatrix}$

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.1. Sformułowanie problemu

Równania: $\Delta \mathbf{A}^{\mathrm{I}} = 0, \quad r > R$ $\Delta \mathbf{A}^{\mathrm{II}} = \alpha^2 \mathbf{A}^{\mathrm{II}}, \quad r < R$ Warunki brzegowe: $E_{\rm s}^{\rm I}(R) = E_{\rm s}^{\rm II}(R)$ $H_{\rm s}^{\rm I}(R) = H_{\rm s}^{\rm II}(R)$ przy czym: $\mathbf{E} = -j\omega \mathbf{A}$ $\mathbf{H} = \frac{1}{-} \operatorname{rot} \mathbf{A}$ μ

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r > R

Laplasjan we współrzędnych cylindrycznych:

$$\Delta = \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r} \left(r \frac{\partial}{\partial r} \right) + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} + \frac{\partial^2}{\partial z^2}$$

$$\Delta A^{\mathrm{I}}(r) = 0 \implies \frac{1}{r} \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}r} \left(r \frac{\mathrm{d}A^{\mathrm{I}}}{\mathrm{d}r} \right) = 0$$

stad:
$$r \frac{d A^{I}}{d r} = C \implies \frac{d A^{I}}{d r} = \frac{C}{r}$$

 $A^{\rm I} = C \ln Dr$

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r > R

Obliczenie stałej C

Prawo Ampere'a

$$\oint_{\mathbf{L}} \mathbf{H} \cdot \mathbf{dl} = I$$

$$\mathbf{H}^{\mathrm{I}} = \frac{1}{\mu_0} \operatorname{rot} \mathbf{A}^{\mathrm{I}} = \frac{1}{\mu_0} \begin{vmatrix} \frac{1}{r} & \hat{\mathbf{\theta}} & \frac{1}{r} & \hat{\mathbf{z}} \\ \frac{\partial}{\partial r} & \frac{\partial}{\partial \theta} & \frac{\partial}{\partial z} \\ 0 & 0 & A^{\mathrm{I}}(r) \end{vmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{1}{\mu_0} & \frac{\partial A^{\mathrm{I}}}{\partial r} \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ -\frac{C}{\mu_0 r} \\ 0 \end{bmatrix}$$

L - okrag o promieniu r > R $\oint_{L} \mathbf{H} \cdot \mathbf{dI} = \oint_{L} H_{\theta} \, \mathrm{d}\, l = \oint_{L} \left(-\frac{C}{\mu_{0}r} \right) \mathrm{d}\, l = -\frac{C}{\mu_{0}r} \oint_{L} \mathrm{d}\, l = -\frac{C}{\mu_{0}r} 2\pi r = -\frac{2\pi}{\mu_{0}}C$ stąd: $C = -\frac{\mu_{0}I}{2\pi}$, czyli $A^{\mathrm{I}} = \frac{\mu_{0}I}{2\pi} \ln \frac{1}{Dr}$ $H_{\theta}^{\mathrm{I}} = \frac{I}{2\pi r}$

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r < R

$$\Delta A^{\mathrm{II}}(r) = \alpha^2 A^{\mathrm{II}} \implies \frac{1}{r} \frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}r} \left(r \frac{\mathrm{d}A^{\mathrm{II}}}{\mathrm{d}r} \right) = \alpha^2 A^{\mathrm{II}} \implies$$

$$\frac{d^2 A^{II}}{dr^2} + \frac{1}{r} \frac{d A^{II}}{dr} - \alpha^2 A^{II} = 0$$

Zmodyfikowane równanie Bessela

Rozwiązanie ogólne:

$$A^{\rm II}(r) = FI_0(\alpha r) + G K_0(\alpha r)$$

zmodyfikowana funkcja zmodyfiko
Bessela I-go rodzaju Eessela I

zmodyfikowana funkcja Bessela II-go rodzaju (funkcja McDonalda)

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r < R

X

$$\lim_{r \to \infty} \mathbf{K}_0(\alpha r) = \infty \quad \Rightarrow \quad G = 0$$

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r < R

$$A^{\rm II}(r) = FI_0(\alpha r) = FI_0(\sqrt{j\omega\gamma\mu}r) = FI_0\left((1+j)\sqrt{\frac{\omega\gamma\mu}{2}}r\right)$$

zmodyfikowane funkcja Bessela I-go rodzaju dla argumentu zespolonego (1+j)x

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r < R

Obliczenie stałej F

Na podstawie warunku brzegowego:

 $H_{\rm s}^{\rm I}(R) = H_{\rm s}^{\rm II}(R)$

mamy: $\frac{\partial A^{\mathrm{II}}}{\partial r}\Big|_{r=R} = \frac{\mu}{\mu_0} \frac{\partial A^{\mathrm{I}}}{\partial r}\Big|_{r=R}$

Stad: $F \alpha I'_0(\alpha R) = \frac{\mu I}{2\pi R} \implies F = \frac{\mu I}{2\pi \alpha R I'_0(\alpha R)}$

Zatem:
$$A^{II}(r) = \frac{\mu I}{2\pi \alpha R I'_0(\alpha R)} I_0(\alpha r)$$

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r < R

Obliczenie stałej D

Na podstawie warunku brzegowego:

 $A^{\mathrm{I}}(R) = A^{\mathrm{II}}(R)$

mamy:

$$\frac{\mu_0 I}{2\pi} \ln \frac{1}{DR} = \frac{\mu I}{2\pi \alpha R I_0'(\alpha R)} I_0(\alpha R) \implies D = -\frac{1}{R} \exp\left(\frac{\mu_r \Pi_0(\alpha R)}{2\pi \alpha R I_0'(\alpha R)}\right)$$

6. Pole quasi-stacjonarne prostoliniowego przewodu o przekroju kołowym

6.2. Rozwiązanie dla r < R

Pole elektryczne $\underline{\mathbf{E}}_{\mathrm{m}} = -j\omega\underline{\mathbf{A}}_{\mathrm{m}} \implies \underline{\mathbf{E}}_{\mathrm{m}} = \begin{bmatrix} 0, & 0, & \underline{E}_{\mathrm{m}} \end{bmatrix}$ $\underline{E}_{\mathrm{m}}^{\mathrm{II}}(r) = \frac{j\omega\mu_{0}\underline{I}_{\mathrm{m}}\ln R}{2\pi I_{0}(\alpha R)}I_{0}(\alpha r)$

Rozkład gęstości prądu

 $\underline{\mathbf{J}}_{\mathrm{m}} = \boldsymbol{\gamma} \underline{\mathbf{E}}_{\mathrm{m}}$

$$\underline{J}_{\mathrm{m}}(r) = \frac{\mathrm{j}\omega\mu_{0}\gamma \underline{I}_{\mathrm{m}}\ln R}{2\pi\mathrm{I}_{0}(\alpha R)}\mathrm{I}_{0}(\alpha r)$$

Pole magnetyczne

$$\underline{\mathbf{H}}_{\theta}^{\mathrm{II}} = \frac{1}{\mu} \operatorname{rot} \underline{\mathbf{A}}_{\mathrm{m}}^{\mathrm{II}} = \begin{bmatrix} 0, & -\frac{1}{\mu} \frac{\partial \underline{A}_{\mathrm{m}}^{\mathrm{II}}}{\partial r}, & 0 \end{bmatrix} \qquad \underline{\underline{H}}_{\theta}^{\mathrm{II}}(r) = \frac{\mu_{0} \alpha \underline{I}_{\mathrm{m}} \ln R}{2\pi \mu \mathbf{I}_{0}(\alpha R)} \mathbf{I}_{0}'(\alpha r)$$

7.1. Analizowany układ

Założenie:

 $v \ll c$

7.2. Pole elektryczne w układzie ruchomym

Prawo Ampera-Maxwella: $\mathbf{rotH} = \mathbf{J} + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t}$ $\mathbf{D} = \mathbf{D}(x, y, z, t)$

Ale w układzie ruchomym: x = x(t), y = y(t), x = y(t)

$$\frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t} \rightarrow \frac{\mathrm{d} \mathbf{D}}{\mathrm{d} t} = \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial x} \frac{\mathrm{d} x}{\mathrm{d} t} + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial y} \frac{\mathrm{d} y}{\mathrm{d} t} + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial z} \frac{\mathrm{d} z}{\mathrm{d} t} + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t}$$
$$\mathbf{v} = \begin{bmatrix} \frac{\mathrm{d} x}{\mathrm{d} t}, & \frac{\mathrm{d} y}{\mathrm{d} t}, & \frac{\mathrm{d} z}{\mathrm{d} t} \end{bmatrix} \qquad \nabla = \begin{bmatrix} \frac{\partial}{\partial x}, & \frac{\partial}{\partial y}, & \frac{\partial}{\partial z} \end{bmatrix}$$

zatem: $\frac{\mathrm{d} \mathbf{D}}{\mathrm{d} t} = (\mathbf{v} \cdot \nabla) \mathbf{D} + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t}$

7.2. Pole elektryczne w układzie ruchomym

Z tożsamości wektorowej

$$\nabla \times (\mathbf{a} \times \mathbf{b}) = \mathbf{a} (\nabla \cdot \mathbf{b}) - \mathbf{b} (\nabla \cdot \mathbf{a}) + (\mathbf{b} \cdot \nabla) \mathbf{a} - (\mathbf{a} \cdot \nabla) \mathbf{b}$$

mamy:

$$(\mathbf{v} \cdot \nabla)\mathbf{D} = \mathbf{v}(\nabla \cdot \mathbf{D}) - \nabla \times (\mathbf{v} \times \mathbf{D}) - \mathbf{D}(\nabla \cdot \mathbf{v}) + (\mathbf{D} \cdot \nabla)\mathbf{v}$$

ale:
$$\nabla \cdot \mathbf{D} = \rho$$
, $\nabla \cdot \mathbf{v} = 0$, $\frac{\partial \mathbf{v}}{\partial x} = \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial y} = \frac{\partial \mathbf{v}}{\partial z} = 0$

czyli ostatecznie:

$$\frac{\mathrm{d}\mathbf{D}}{\mathrm{d}t} = \frac{\partial\mathbf{D}}{\partial t} + \rho\mathbf{v} + \mathbf{rot}(\mathbf{D} \times \mathbf{v})$$

7.3. Pole magnetyczne w układzie ruchomym

Prawo Faradaya: $\mathbf{rotE} = -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}$ $\mathbf{B} = \mathbf{B}(x, y, z, t), \quad x = x(t), \quad y = y(t), \quad x = y(t)$

Postępując analogicznie jak dla pola elektrycznego otrzymujemy:

$$\frac{\mathrm{d}\mathbf{B}}{\mathrm{d}t} = \frac{\partial\mathbf{B}}{\partial t} + \mathbf{rot}(\mathbf{B} \times \mathbf{v})$$

7.4. Transformacje Lorentza dla pola elektromagnetycznego

$$\mathbf{E}'_{\parallel} = \mathbf{E}_{\parallel} \qquad \mathbf{E}'_{\perp} = \gamma \left(\mathbf{E}_{\perp} + \mathbf{v} \times \mathbf{B} \right)$$
$$\mathbf{B}'_{\parallel} = \mathbf{B}_{\parallel} \qquad \mathbf{B}'_{\perp} = \gamma \left(\mathbf{B}_{\perp} - \frac{\mathbf{v} \times \mathbf{E}}{c^2} \right)$$

Dla $v \ll 1$: $\gamma \approx 1$

$$\begin{split} \mathbf{E}'_{\parallel} &= \mathbf{E}_{\parallel} & \mathbf{E}'_{\perp} &= \mathbf{E}_{\perp} + \mathbf{v} \times \mathbf{B} \\ \mathbf{B}'_{\parallel} &= \mathbf{B}_{\parallel} & \mathbf{B}'_{\perp} &= \mathbf{B}_{\perp} \end{split}$$

$$r = \frac{1}{\sqrt{1 - v^2/c^2}}$$

V

7.5. Równania Maxwella w układzie ruchomym

$$\mathbf{rot}\mathbf{H} = \gamma \mathbf{E}' + \frac{\partial \mathbf{D}}{\partial t} + \gamma \mathbf{v} \times \mathbf{B} + \rho \mathbf{v} + \mathbf{rot}(\mathbf{D} \times \mathbf{v})$$
$$\mathbf{rot}\mathbf{E}' = -\frac{\partial \mathbf{B}}{\partial t}$$
$$\operatorname{div} \mathbf{B} = 0$$
$$\operatorname{div} \mathbf{D} = \rho$$